RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 55.781/3
van 17 april 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 11 en 14 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van de regels voor het verlenen van de voorafgaande vergunning voor sommige woonzorgvoorzieningen, wat betreft het herstel van de voorwaarden waaronder voorafgaande vergunningen voor lokale dienstencentra, regionale dienstencentra en dagverzorgingscentra kunnen worden verlengd’

Op 18 maart 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 11 en 14 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van de regels voor het verlenen van de voorafgaande vergunning voor sommige woonzorgvoorzieningen, wat betreft het herstel van de voorwaarden waaronder voorafgaande vergunningen voor lokale dienstencentra, regionale dienstencentra en dagverzorgingscentra kunnen worden verlengd’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 1 april 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 april 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Bij het om advies voorgelegde ontwerpbesluit worden wijzigingen aangebracht in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 ‘tot vaststelling van de regels voor het verlenen van de voorafgaande vergunning voor sommige woonzorgvoorzieningen’, wat betreft het herstel van de voorwaarden waaronder voorafgaande vergunningen voor lokale dienstencentra, regionale dienstencentra en dagverzorgingscentra kunnen worden verlengd. Met die wijzigingen wordt in hoofdorde de invoering beoogd van een specifieke regeling voor de verlenging met drie jaar van de voorafgaande vergunningen voor lokale dienstencentra, regionale dienstencentra en dagverzorgingscentra die nog niet waren verlengd op 1 januari 2010 en waarvoor de bouw-, verbouw- of uitbreidingswerkzaamheden binnen de oorspronkelijke geldigheidsduur van de vergunning nog niet zijn aangevat. Die verlenging kan pas worden verleend wanneer bij de aanvraag het bewijs wordt gevoegd van een stedenbouwkundige vergunning. Na de verlenging is er nog een tweede verlenging met drie jaar mogelijk. De procedure voor het verlenen van die verlenging wordt geregeld, alsook het statuut van de vóór 1 januari 2010 verlengde vergunningen en van de op dat tijdstip niet-verlengde vergunningen waarbij de werkzaamheden waren aangevat (artikel 2 van het ontwerp).

Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om te verduidelijken onder welke voorwaarden de voorafgaande vergunning voor de rusthuizen en de centra voor kortverblijf die werden toegekend vóór 1 januari 2010, kunnen worden verlengd (artikel 1). Voorts worden enkele overgangsbepalingen ingevoerd met betrekking tot reeds verlengde voorafgaande vergunningen voor de lokale en regionale dienstencentra en voor de dagverzorgingscentra (artikelen 3 en 4).

3. Het ontworpen besluit vindt in hoofdzaak rechtsgrond in artikel 59, eerste en tweede lid, van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, gelezen in samenhang met het vierde lid ervan. Wat betreft de artikelen 3 en 4 van het ontworpen besluit wordt aanvullend rechtsgrond geboden door artikel 87 van dat decreet.

ALGEMENE OPMERKING

4. Voor de verlenging van de voorafgaande vergunning voor de lokale dienstencentra, de regionale dienstencentra en de dagverzorgingscentra moet overeenkomstig het ontworpen artikel 14, § 2, eerste lid, derde zin, bij de aanvraag een bewijs worden gevoegd dat een stedenbouwkundige vergunning is aangevraagd voor de vestigingsplaats, vermeld in de voorafgaande vergunning. Die voorwaarde geldt niet voor de verlenging van de voorafgaande vergunning voor de rusthuizen en de centra voor kortverblijf. Voor die laatste voorzieningen bestond weliswaar een gelijkaardige voorwaarde in het vroegere artikel 11, § 2, eerste lid, derde zin, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009, maar die voorwaarde werd bij een recente wijziging van die bepaling weggelaten.[1] De gemachtigde verklaarde in dit verband het volgende:

> "Met het BVR van 20/12/13 is inderdaad de bepaling opgeheven waarbij voorafgaande vergunningen die voor 2010 waren verleend, bij hun eerste aanvraag verlenging het bewijs van aanvraag stedenbouwkundige vergunning moesten insturen. Dit was toen opgeheven voor alle ouderenvoorzieningen, ook DVC, LDC en RDC, samen met het invoeren van de nieuwe regeling verlenging VV (allemaal nog 1x 3 jaar onafhankelijk van welke periode ze zich in bevinden).
>
> Met het besluit, dat nu bij de Raad Van State ligt, wordt de regeling die voor 20/12/13 van toepassing was met betrekking tot het verlengen van de voorafgaande vergunningen volledig teruggedraaid m.b.t. de dagverzorgingscentra en de lokale en regionale dienstencentra.
>
> Het klopt dat er hierdoor een verschillende behandeling is wat betreft stedenbouwkundig bewijs bij 1e verlenging van de voorafgaande vergunning. Maar los daarvan is er sowieso een verschillende behandeling bij verlenging voorafgaande vergunning tussen WZC/CVK en DVC/LDC/RDC. WZC en CVK kunnen in om het even welke fase ze zich bevinden (5, 8, 11 of 12j) nog met 3 jaar verlengen.
>
> Bij DVC/LDC/RDC blijft de oude regeling van 5, 8, 11 en 12j. Bij WZC en CVK werd de erkenningskalender ingevoerd, bij DVC/LDC/RDC niet."

Die verantwoording komt erop neer dat de verschillende behandeling wat betreft de verplichting om een bewijs voor te leggen van de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning, wordt verantwoord aan de hand van andere verschillen die tussen de twee groepen voorzieningen bestaan, namelijk het aantal verlengingen van de voorafgaande vergunning en de erkenningskalender. De Raad van State beschikt over een onvoldoende inzicht in de feitelijke omstandigheden die aan de basis liggen van deze verschillende regeling om uit te kunnen maken of deze verantwoording deugdelijk is in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

[1] Bij artikel 18, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 'betreffende de voorafgaande vergunning voor centra voor kortverblijf en woonzorgcentra en tot wijziging van de regels betreffende de voorafgaande vergunning en de erkenning van die centra'.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

5. Gelet op hetgeen *sub* 3 is uiteengezet aangaande de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, moet in het eerste lid van de aanhef worden verwezen naar artikel 59 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 in zijn geheel en niet enkel naar het vierde lid ervan.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jo BAERT